

Evanghelia zilei de sâmbătă: Isus nu îi abandonează pe cei care se încred în El

Comentariu la Evanghelia de sâmbătă din săptămâna a V-a din timpul de peste an: „Mi-e milă de mulțime, pentru că stau cu mine deja de trei zile și nu au ce să mănânce”. Isus se înduioșează văzându-i și se îngrijește nu doar de hrana lor spirituală, ci și de cea materială. Domnul ne învață să ne pese de fiecare persoană în unicitatea ei, luând în considerare atât nevoile ei sufletești, cât și cele trupești.

Evanghelie (Mc 8,1-10)

În zilele acelea, adunându-se din nou o mulțime mare și, neavând ce să mănânce, i-a chemat pe discipoli și le-a spus:

„Mi-e milă de mulțime, pentru că stau cu mine deja de trei zile și nu au ce să mănânce. Dacă îi trimit acasă flămânzi, vor leșina pe drum, iar unii dintre ei au venit de departe”.

Discipolii lui i-au răspuns: „Cum ar putea cineva să-i hrănească pe aceștia cu pâine, aici, în pustiu?”

El i-a întrebat: „Câte pâini aveți?”

I-au spus: „Șapte”.

Atunci a poruncit mulțimii să se așeze pe pământ. Și, luând cele șapte pâini, a mulțumit, le-a frânt și le-a dat discipolilor lui ca să le pună înaintea. Iar ei le-au pus înaintea mulțimii. Și mai aveau câțiva

peștișori. Binecuvântându-i, a spus ca și pe aceștia să-i pună înaintea. Au mâncat, s-au săturat și au strâns șapte coșuri cu bucățile rămase. Erau cam patru mii. El le-a dat drumul și îndată, urcându-se cu discipolii săi în barcă, a venit în părțile Dalmanutei.

Comentariu la Evanghelie

Câtă putere trebuie să fi avut cuvântul lui Isus, câtă bunătate radia din El și câtă speranță insufla celor care Îl urmau! Mulțimile mergeau după El, fără să-și facă prea multe calcule despre provizii. Unii veniseră chiar de departe doar ca să-L asculte. Acești oameni ne dau un exemplu concret despre cum dorința noastră de a-L cunoaște mai bine pe Domnul trebuie să se transforme în fapte. Poate că încă nu înțelegeau pe deplin dimensiunea supranaturală a

misiunii Sale, dar știau că merită să facă sacrificii pentru ceva atât de valoros.

Isus se înduioșează cu adevărat pentru ei. El nu este doar un lider care urmărește realizarea unui ideal abstract, ci privește cu iubire la fiecare om în parte. Le-a oferit hrana învățaturii Sale, iar acum, din iubire, le dă și hrana necesară trupului, pentru ca să nu slăbească de oboseală. Noi, cei care dorim să fim apostoli ai Domnului, putem învăța din această scenă să ne pese de fiecare persoană în mod unic.

Iubirea pe care Dumnezeu o pune în noi ne determină să ne preocupăm atât de sufletul, cât și de trupul aproapelui nostru. Dragostea divină se manifestă și prin grijă față de nevoile cele mai concrete.

„Au mâncat, s-au săturat și au strâns șapte coșuri cu bucățile rămase” (v. 8). Minunea pe care o săvârșește

Domnul este un semn al abundenței.
Cei care L-au urmat – și noi
împreună cu ei – primesc o dovadă
clară că Isus nu îi abandonează
niciodată pe cei care se încred în El.

Rodolfo Valdés // Photo: Kate
Remmer - Unsplash

---

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-de-sambata-isus-nu-ii-
abandoneaza-pe-cei-care-se-incred-in-
el/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-de-sambata-isus-nu-ii-abandoneaza-pe-cei-care-se-incred-in-el/) (26.03.2025)